

Arrest

nr. 119 101 van 18 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 september 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MANZANZA loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 2 september 2012 het Rijk binnen en diende de volgende dag een asielaanvraag in. Op 18 juni 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn afkomstig van Bangala, op vijftientwintig kilometer van Kankan. U bent geboren in 1992 te Kankan. Uw vader overleed toen uw moeder zwanger was van u. Hij werd, per abuis doodgeschoten door Fadama Kaba, de beste vriend van uw vader, terwijl ze op dieren aan het jagen waren. Uw moeder stierf terwijl ze van u beviel. U heeft uw ouders dus nooit gekend. U bent opgevoed door Fadama Kaba. Uw grootmoeder langs vaderskant woonde ook in het dorp Bangala maar had onvoldoende financiële middelen om voor u te zorgen. Uw vader zijn zus woonde in Pita en was in de onmogelijkheid om voor u te zorgen. Uw moeder had een zus die in Conakry woonde. Ze was echter kwaad omdat u door Fadama Kaba zou worden opgevoed, de man die uw vader had vermoord. Ze is alleen naar uw dorp gegaan voor de condoleantie, maar is toen kwaad terug naar Conakry gegaan. U heeft haar nadien nooit meer gezien. Uw oma langs vaderskant had geen gegevens van haar, waardoor het onmogelijk was om haar op te sporen.

U werkte sinds uw zevende op het land.

Toen u op een dag jeuk en pijn had aan uw vagina vroeg u uw stiefmoeder om eens te kijken. Op dat moment ontdekte ze dat u niet goed besneden was. Ze wilde dat u herbesneden zou worden zodat u proper zou zijn. U werd op tweejarige leeftijd besneden door de moeder van uw stiefmoeder. Uw stiefzusje, Diaka (vier maand ouder dan u) werd samen met u besneden. Ze werd op haar achttiende herbesneden omdat ze altijd buikpijn had maar overleed ten gevolge van de herbesnijdenis. U wilde niet hetzelfde lot ondergaan als haar en besloot daarop om van huis weg te lopen. Uw stiefvader was het immers eens met zijn vrouw, dat u diende herbesneden te worden en sloeg u omdat u het niet accepteerde. Uw stiefvader sloeg vervolgens met de kolf van zijn geweer waardoor u een tand brak. Toen het moment van het gebed was aangebroken, greep u de kans om te ontsnappen. U liep naar de weg en kon daar een auto stoppen. U ontmoette er Bob en zijn vriend 'Petit'. Ze aanvaardden om u te helpen en u kon met hen mee naar Conakry, naar het huis van Petit. In Conakry bleef u bij hen gedurende één maand en één week. Op 1 september 2012 nam u het vliegtuig naar België alwaar u 's anderdaags arriveerde. Op 3 september 2013 vroeg u asiel aan.

U ontdekte dat u zwanger was toen u in het opvangcentrum verbleef. U beviel van een dochter, Mariam Kabé op 15 april 2013. U verklaarde dat uw zwangerschap acht maand en twee weken duurde. U verklaart verder dat u niet weet wie de vader is.

Sinds u in België bent heeft u één keer contact gehad met Petit om hem te vragen waar Bob is omdat u met hem in contact wil komen. Het is echter tot op heden niet gelukt om Bob te spreken en Petit beantwoordt zijn telefoon niet meer wanneer u belt.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van de geboorteakte nr 2013/1052 van uw dochter, Mariam Kabé voor, opgemaakt op 16/04/2013 te Namen; een medisch attest waaruit blijkt dat u besneden bent type 1 (opgemaakt door dr. Lutte, op 14/05/2013); een medisch attest waaruit blijkt dat uw dochter niet is besneden (opgemaakt door dr. Lutte, op 14/05/2013); uw lidkaart van Gams, de lidkaart van Gams van uw dochter en een verklaring op eer van Gams.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat u zal worden herbesneden (zie gehoor CGVS, p 14). Na de geboorte van uw dochter, in België, vreest u ook dat u zal gestraft worden voor uw buitenechtelijk kind. Daarenboven vreest u dat uw dochter zal worden besneden indien u dient terug te keren naar Guinee.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) naliert de voornaamste reden van uw vertrek uit Guinee te vermelden.

Er mag van u echter worden verwacht dat u, die beweert voor uw leven te vrezen en daarom bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van uw

asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van uw vlucht uit Guinee. U dient reeds van bij uw eerste interview de belangrijkste en essentiële redenen van uw vlucht aan te halen, daar u wordt geacht om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Hoewel de vragenlijst van het CGVS die door de DVZ werd ingevuld op 5 september 2012 en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, waarin onder luik drie vraag vijf wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of risico, weliswaar niet tot doel heeft om een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen en feiten te geven, maar er mag van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt, en zeker de belangrijkste eerst. Dit geldt des te meer voor het element dat volgens u de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw probleem. U geeft aan dat u tijdens uw gehoor op de DVZ werd verteld dat u daar niet de details moest geven. (zie gehoor CGVS, p 2) Het is echter verwonderlijk dat het incident dat de oorzaak vormde van al uw problemen als een detail kan worden beschouwd. Het spreekt voor zich dat dergelijk element tot de essentie behoort van uw asielrelaas. Er dient ook te worden opgemerkt dat u op de slotvraag, die u werd gesteld bij de DVZ, of u nog iets wenst toe te voegen, ontkennend antwoordde. (zie vragenlijst CGVS, p 4, dd 05/09/2012) Daarenboven werden uw verklaringen achteraf nog voorgelezen in het Malinke, waarna u het verslag ter goedkeuring heeft ondertekend. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u niet de kans werd geboden om tijdens dit interview bij de DVZ de essentie – zijnde uw herbesnijdenis – van uw asielrelaas uiteen te zetten.

Vervolgens verklaarde u tijdens uw interview bij de DVZ dat uw stiefvader, Fadamah Kaba een crimineel en gevaarlijk man is, die u vertelde dat hij uw vader vermoord heeft, en dat u door hem werd mishandeld. (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ, dd 05/09/2012, deel 3 punt 5) Tijdens uw gehoor bij het CGVS haalt u echter zeer summier aan dat u werd mishandeld door uw stiefvader (zie gehoor CGVS, p 8, p 9) Wanneer tijdens het gehoor bij het CGVS dieper wordt gepeild naar de mishandeling die u heeft ondergaan, blijkt dat u werd geslagen. Dit zou gebeuren wanneer u stiekem naar de disco ging of wanneer u vertelde dat u te moe was om te werken. (zie gehoor CGVS, p 10) Wanneer de protection officer dieper ingaat op de mishandeling, haalt u aan dat u niet moe mocht zijn wanneer u bijvoorbeeld naar Kankan moest fietsen om pinda's te verkopen.

U verklaart vervolgens dat alleen uw oma, uw stiefmoeder en haar kinderen op de hoogte waren van uw mishandeling. (zie gehoor CGVS, p 10) Wanneer de protection officer u vroeg of uw vriendje, waarvan u zegt dat u reeds langer dan een jaar een relatie heeft en waarmee u ook een seksuele relatie heeft (zie gehoor CGVS, p 16), op de hoogte was van de mishandeling, antwoordde u dat hij dit wist. Wanneer u ermee werd geconfronteerd dat u tijdens uw eerdere verklaring niet had gezegd dat uw vriendje op de hoogte was, antwoordde u dat u dacht dat het alleen over familie ging. (zie gehoor CGVS, p 16) Er werd u toen echter een duidelijke, eenduidige vraag gesteld Wie was op de hoogte dat uw stiefvader u sloeg? 2 (zie gehoor CGVS, p 10). Het is dus niet alleen verwonderlijk dat u bij de DVZ alleen vermelding maakt van 'mishandeling' en uw hoofdmotief van uw vlucht niet vermeldt, bovendien blijkt dat u deze mishandeling niet kan concretiseren en er geen consistente verklaringen over aflegt. (zie gehoor CGVS, p 10) Bij de DVZ zegt u immers uitdrukkelijk dat hij een crimineel en gevaarlijk man is (zie vragenlijst CGVS, p 3, dd 05/09/2012) terwijl u hiervan geen vermelding maakt tijdens uw gehoor bij het CGVS. Uw stiefvader zou slecht zijn, niet lief (zie gehoor CGVS, p 10). Daarenboven verklaarde u bij de DVZ dat uw stiefvader u vertelde dat hij uw vader zou vermoord hebben. (zie vragenlijst CGVS, p 3, dd 05/09/2012) Ook deze verklaring moet sterk gerelativeerd worden aangezien u bij het CGVS nu zelf verklaart dat het om een ongeluk ging. U stelt de rol van uw stiefvader nu immers helemaal anders voor en verklaart, in tegenstelling tot wat u voor de DVZ zei, dat uw stiefvader u vertelde dat hij het niet expres had gedaan en dat het een ongeluk was. (zie gehoor CGVS, p 4) Uw verklaringen over uw stiefvader, en dus ook deze over de vermeende mishandeling, kunnen dus sterk gerelativeerd worden en kunnen als ongeloofwaardig worden beschouwd.

Vervolgens maakt u het vermeende risico op herbesnijdenis niet aannemelijk.

Zoals reeds werd aangehaald is het zeer vreemd dat u uw hoofdmotief, uw herbesnijdenis niet heeft toegelicht bij de DVZ. (zie supra) De herbesnijdenis was immers uw directe aanleiding voor uw vlucht uit het dorp en uit Guinee.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat herbesnijdenis zich alleen voordoet tijdens de herstelperiode, na de initiële besnijdenis. (SRB – Guinee – Les Mutilations Génitales Féminines (MGF), p 12). U verklaarde echter dat u werd besneden toen u twee jaar was. (zie gehoor CGVS, p 6) U getuigt dat u werd gezegd dat u diende herbesneden te worden in augustus 2012, u was toen ongeveer twintig jaar en zowat achttien jaar geleden besneden.

Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat er slechts in twee bepaalde gevallen wordt herbesneden. (1) in geval van een medische besnijdenis, wanneer er wordt geacht dat dit toch onvoldoende is. (2) wanneer de besnijdenis werd uitgevoerd door een beginnend besnijdstster. In dit geval kan de ervaren besnijdstster oordelen dat de besnijdenis onvoldoende was en beslissen dat er meer moet besneden worden. U verklaarde echter dat uw stiefmoeder had geconstateerd dat u 'niet proper' bent, zoals reeds aangehaald ongeveer achttien jaar na uw initiële besnijdenis. (zie gehoor CGVS, p 7) Deze besnijdenis werd uitgevoerd door de moeder van uw stiefmoeder. (zie gehoor CGVS, p 18) Het is dus zeer verwonderlijk dat uw schoonmoeder het werk van haar eigen moeder zou bekritisieren.

Deze informatie geeft ook weer dat herbesnijdenis niet voorkomt in Guinee, tenzij in uitzonderlijke gevallen zoals hierboven beschreven. Het is dus niet alleen uiterst vreemd dat u verklaart dat uw stiefzus overleed aan een herbesnijdenis (zie gehoor CGVS, p 15, p 18), dat uzelf bijna het slachtoffer werd van besnijdenis en dat u daarnaast nog een vriendin heeft die moest herbesneden worden (zie gehoor CGVS, p 19).

Bovendien verklaarde u dat uw zus moest herbesneden worden omdat ze altijd buikpijn had. (zie gehoor CGVS, p 18) Deze verklaring voor de herbesnijdenis van uw zus is helemaal niet aannemelijk gezien de twee specifieke situaties waar er tot herbesnijdenis wordt overgegaan (zie supra). U beweerde dat de vriendin moest herbesneden worden omdat haar man vond dat ze niet proper was. (zie gehoor CGVS, p 19) Uit de voorgenoemde informatie blijkt bovendien dat een man niet zal vragen om zijn vrouw te laten herbesnijden waardoor ook uw verklaringen m.b.t. de herbesnijdenis van uw vriendin in vraag kan worden gesteld.

Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat het niet geloofwaardig is dat u herbesneden diende te worden.

Gezien reeds geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen i.v.m. herbesnijdenis en dus ook uw directe aanleiding van uw vlucht, kan ook de omstandigheden waarin u zwanger bent geworden en het profiel dat u van uzelf tracht voor te spiegelen als zijnde een ongehuwde, alleenstaande moeder niet geloofwaardig.

Bovendien maakt u niet aannemelijk dat u uw land moest ontvluchten omdat uw stiefvader u zou zoeken.

Wanneer de protection officer u meermaals vraagt waarom u Conakry heeft verlaten, antwoordt u na lang aandringen dat uw stiefvader u zoekt. (zie gehoor CGVS, p 9) Wanneer er u wordt gevraagd 'hoe u weet dat uw stiefvader u zoekt?', kan u, zelfs na meerdere ontwijkende reacties, geen overtuigend antwoord geven. (zie gehoor CGVS, p 9) U verklaart dat u weet wat u heeft gedaan en dat uw stiefvader u wil vermoorden. Ook op de vraag hoe uw stiefvader u kan vinden, kan u niet overtuigen. (zie gehoor CGVS, p 9, p 17) U maakt op geen enkele manier aannemelijk dat uw stiefvader u daadwerkelijk zocht in Conakry.

Vervolgens vreest u ook dat uw familie u zal straffen omdat u een buitenechtelijk kind heeft gekregen.

U geeft zelf aan dat uw stief-tante buitenechtelijk zwanger werd en dat ze als straf werd weggestuurd. (zie gehoor CGVS, p 19) Het is dus mogelijk dat u diezelfde straf staat te wachten, door uw vermeende familie, indien uw kind buitenechtelijk werd geboren, waaraan reeds ernstig wordt getwijfeld gezien bovenstaande incoherenties in uw verklaringen betreffende uw recente leven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u niet weet wie de vader is. (zie gehoor CGVS, p 11) Het is echter zeer verwonderlijk dat u niet meer moeite heeft gedaan om na te gaan wie de vader zou zijn aangezien u weet dat uw kind werd geboren op 15 april 2013, na acht maand en twee weken zwangerschap. (zie gehoor CGVS, p 12) U moet dus zwanger zijn geworden in de maand augustus 2012. Aangezien u verklaarde dat u na uw vlucht uit uw dorp op 16 juli 2012 geen contact meer heeft gehad met uw

vriendje en aangezien uw verklaringen dat u in Conakry een seksuele relatie met Bob heeft gehad, lijkt het duidelijk en niet moeilijk om te achterhalen dat Bob, althans volgens de verklaringen die u op het CGVS aflegde, de vader is van uw dochter. Het is merkwaardig dat u beweert om niet te weten wie de vader is van uw dochter. Bovendien blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat er, vooral in stedelijke omgevingen, alleenstaande moeders (met buitenechtelijke kinderen) worden getolereerd. (zie SRB – Guinee – 'les mères célibataires et les enfants nés hors mariage', p 7).

Tot slot kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt bij uw vrees voor besnijdenis van uw dochter, geboren in België.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat meer en meer ouders, vooral in stedelijk gebied en onder intellectuelen, niet langer willen dat hun dochter besneden zal worden en zorgen voor de noodzakelijke omstandigheden om de besnijdenis van hun dochter te voorkomen tot wanneer ze meerderjarig is. Dit door o.a. hun dochter niet naar familie in de dorpen te sturen. Het is immers vaak op het platteland dat de druk om besnijdenis uit te voeren veel groter is. Volgens deze bronnen is het noodzakelijk om een sterk onderscheid te maken tussen de stad en het platteland. Voor ouders die weigeren om hun dochter te laten besnijden, en die in een stad wonen blijkt dat de ouders niet het voorwerp zullen uitmaken van pesterijen omwille van het niet-besnijden. In de steden zijn de mensen niet erg gericht op het besnijden en wordt men enorm blootgesteld aan campagnes die gericht zijn tegen besnijdenis, vooral via de radio. Uit een andere bron blijkt tevens dat ouders, die in de stad wonen, niet formeel bedreigd zullen worden, noch zullen worden gediscrimineerd op niveau van werk of dat ze zullen onderdrukt worden door de overheid. Ook is het risico dat de ouders zullen worden uitgesloten door de gemeenschap waar ze deel van uitmaken of hun familie zeer beperkt. In maart 2013 preciseert de voorzitter van de NGO 'Tostan' dat de sociale afwijzing niet erg zichtbaar is. Hieruit blijkt dat het mogelijk is voor de ouders, zonder er noemenswaardige gevolgen van te ondervinden, om hun kind tegen besnijdenis te behoeden. Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest dat uw dochter zal besneden worden door de familie waar u bent opgevoed, in het dorp (zie gehoor CGVS, p 19). Vernoemde informatie maakt echter duidelijk dat het, zeker in de hoofdstedelijke regio, mogelijk is om uw dochter te beschermen. Ouders kunnen bovendien bescherming krijgen van de overheid. Besnijdenis is immers bij wet verboden in Guinee. In 2000 werd er een wet gestemd, die expliciet genitale vrouwenverminderingen als een misdrijf vermeldt. De uitvoeringsteksten van deze wet werden in 2010 door de betrokken ministeries ondertekend. Dit vormt een belangrijke juridische basis die de vervolging door de autoriteiten mogelijk maakt. Deze teksten voorzien gevangenisstraffen van 3 maanden tot 2 jaar evenals boetes (artikel 10). De straffen zijn uiteraard zwaarder in het geval van invaliditeit of overlijden van het jonge meisje (artikelen 12 en 13). De teksten laten de NGO's en verenigingen die op wettige wijze zijn geregistreerd op het Guineese grondgebied en die strijden tegen genitale vrouwenverminderingen eveneens toe om zich burgerlijke partij te stellen in naam van het slachtoffer voor alle bevoegde rechtbanken (artikel 15). U verklaart dat de overheid niets doet, dat politici zelf hun kinderen laten besnijden en dat ze besnijdenis als een familieaangelegenheid ervaren. (zie gehoor CGVS, p 21) De Guineese autoriteiten strijden echter actief en preventief tegen de besnijdenissen door sensibiliseringscampagnes en preventiecampagnes die worden gevoerd in samenspraak met internationale organisaties (waaronder de Wereldgezondheidsorganisatie) en nationale organisaties (CPTAFE, TOSTAN, PLAN Guinée, CONAG-DCF, AGBEF...) evenals met de Ministeries van Gezondheid, Sociale Zaken en Onderwijs. Dit komt met name tot uiting door didactische modules die bestemd zijn voor de scholen, seminars voor de religieuze verantwoordelijken, deelnemen aan een dag van nultolerantie op 6 februari, campagnes met affiches in de stad en in de ziekenhuizen, en berichten via de radio. U verklaarde dat ook in uw dorp er campagne werd gevoerd tegen besnijdenis. (zie gehoor CGVS, p 20)

Hoewel het Commissariaat-generaal erkent dat het moeilijk kan zijn om klacht in te dienen tegen leden van zijn of haar eigen familie en dit, ongeacht de gegeven context en plaats, toch zult u gehoord worden door de autoriteiten indien u klacht indient. Volgens ASF Guinee (Avocats sans Frontières) kunnen klachten tegen benijdsters ontvangen worden, ondanks de druk die door sommige imams en notabelen wordt uitgevoerd. De mentaliteit is in positieve zin aan het wijzigen om de praktijk van besnijdenis achter zich te laten. Zo is de prevalentie van besnijdenis in Guinee, zoals ook in andere landen waar genitale vrouwenvermindering voorkomt, danig gedaald. Het lijkt dat de jongere generatie zich er minder aan wil blootstellen. Dr. Morissanda Kouyaté verklaarde bovendien op 18 februari 2013 op RFI (Radio France Internationale) dat het laatste prevalentie cijfer waarover men beschikt aantoont dat er een enorme

terugval is van het aantal vrouwen besnijdenissen. Zo worden er vandaag twintig procent minder vrouwen besneden (voorheen was er een prevalentie van negenennegentig procent). Hij baseert zich hiervoor op cijfers van UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund) en UNFPA (United Nations Population Fund) waarvan de cijfers nog officieel dienen gepubliceerd te worden. Dankzij de gecoördineerde acties van de overheid en de NGO's, kan een niet-besneden meisje een normaal leven leiden. Zoals reeds werd aangegeven is de mentaliteit in gunstige zin aan het evolueren.

Kortom, het Commissariaat-generaal kan redelijkerwijs besluiten dat de Guineese Staat actief tal van acties aanwendt ter bestrijding van besnijdenissen, dat er eveneens tal van NGO's ter plaatse actief zijn en dat de persoon in kwestie, indien ze klacht indient bij de autoriteiten, gehoord zal worden. Bovendien blijkt dat u kan instaan voor het beschermen van uw dochter, zeker in een stedelijke omgeving.

Gezien voorgaande informatie maakt u niet aannemelijk dat u uw land van herkomst diende te verlaten en dat u internationale bescherming dient in te roepen.

Uit bovenstaande informatie blijkt immers dat, indien u in stedelijk gebied zou wonen, u geen vrees dient te hebben voor besnijdenis van uw dochter alsook over het feit dat u een alleenstaande moeder bent. U tracht zichzelf voor te doen als iemand die niet heeft gestudeerd en sinds uw zevende op het land werkt. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u ook naar Kankan ging om de pindanoten te verhandelen. (zie gehoor CGVS, p 7) Hieruit blijkt dat uw stiefvader u dus de nodige capaciteiten toeschrijft om op de markt pinda's te verkopen. Daarbij bewijst u ook, door het dorp te ontvluchten en naar Conakry te gaan, na een auto tegengehouden te hebben en een man te hebben aangesproken, dat u ondernemend bent en initiatief kan en durft nemen. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt daarenboven dat 79% van de vrouwen een activiteit uitoefenen en dit binnen alle niveaus van de samenleving. (zie SRB – Guinee- le mariage – april 2013, p 5-6) Het is dus plausibel dat iemand met uw capaciteiten en doorzetting de mogelijkheid creëert om uzelf en uw kind te onderhouden. Dit is zeker mogelijk binnen een stedelijke context.

Hierbij dient tevens opgemerkt te worden dat uw verklaringen bij de DVZ i.v.m. uw vlucht van bij uw oom 'ik doolde rond op straat in Kankan' (zie vragenlijst CGVS, p 3, dd 05/09/2012) niet overeenstemt met uw verklaringen die u heeft afgelegd bij het CGVS. Zo verklaart u bij het CGVS dat u het huis bent uitgegaan (nvdr. in Bangala) en dat u naar de weg bent gegaan, en daar een auto heeft gestopt. (zie gehoor CGVS, p 15) U was dus niet in Kankan op het moment van uw vlucht en u ging gericht naar de straat, waar u een auto stopte, en doolde dus niet rond.

Buiten het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat u ondernemend bent, mag van u ook verwacht worden dat u meer moeite zou doen om uw tante langs moederskant te zoeken in Conakry. Zeker gezien het feit dat u ervan overtuigd bent dat uw stiefvader u kan vinden in Conakry (zie gehoor CGVS, p 10) is het onbegrijpelijk dat u niet meer moeite heeft gedaan om in contact te komen met uw tante die in Conakry woont. (zie gehoor CGVS, p 15) U kan er immers van uitgaan dat uw tante langs moederskant u zeker zal helpen aangezien ze niet tevreden was met de situatie waarin u terecht was gekomen. Ze was immers kwaad dat u bij uw stiefvader ging wonen (zie gehoor CGVS, p 5) Het feit dat uw tante in het dorp was om condoleance aan te bieden, (zie gehoor CGVS, p5) houdt impliciet in dat iemand op de hoogte is van haar contactgegevens aangezien iemand uw tante kon bereiken om haar op de hoogte te brengen. Het kan bijgevolg niet zeer moeilijk zijn om uw tante in Conakry te vinden. Het is dan ook merkwaardig dat Bob u blijkbaar wel heeft kunnen helpen met uw reis naar Europa te regelen maar nergens haalt u aan dat u Bob zou gevraagd hebben om u te helpen uw tante te vinden. Er mag van u worden verwacht dat u de omstandigheden creëert en dat u hulp inroept (van uw tante) zodat u Guinee niet hoeft te verlaten. Het feit dat u reeds jaren naliert uw tante te zoeken, hoewel u ontevreden was over uw situatie bij uw stiefvader waarbij u zelfs spreekt over mishandeling, relativeert toch ernstig uw vrees voor uw stiefvader.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. De geboorteakte van uw dochter bevat informatie die op geen enkel moment in twijfel wordt getrokken. Daarnaast legt u ook een medische attest van uw dochter voor waaruit blijkt dat ze niet is besneden. Ook dit element wordt op geen enkele ogenblik in twijfel getrokken. U legt vervolgens ook een medisch attest voor waaruit blijkt dat u besneden bent type 1. Uw besnijdenis wordt tevens op geen enkel moment in vraag gesteld. Tot slot legt u documenten voor van Gams. Het feit dat u tegen vrouwenbesnijdenis zou zijn,

wordt hierboven niet in twijfel getrokken. Het lidmaatschap van een dergelijke organisatie toont echter op zich niet aan dat uw dochter het risico loopt op een besnijdenis.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert de schending aan van de evenredigheidsprincipes van een goede administratie; overschrijding van macht en duidelijke beoordelingsfout; de schending van artikel 1.A.2 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951; de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; en artikel 62 van de Vreemdelingenwet; de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens; en de schending van het principe volgens hetwelk de administratie gehouden is rekening te houden met alle relevante elementen van de zaak. Verzoekster vermeldt tevens artikel 4.5 Richtlijn 2004/83/EG.

2.3. Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht

enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland, ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd, is dit middel dan ook ongegrond.

2.4. Waar verzoekster poneert dat de beslissing met “machtsoverschrijding” is genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster niet toelicht waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissing, noch wordt toegelicht op welke onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven de beslissing zou steunen (RvS 4 maart 1960, nr. 7681; RvS 30 september 1960, nr. 8094; RvS 23 november 1965, nr. 11.519). Dit onderdeel van het middel is, in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.6. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.7. Aangaande de aangevoerde schending van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Daargelaten dat het verzoekschrift in een onzorgvuldig taalgebruik (*“terwijl op hetzelfde moment het bord kreeg twee besluiten tot erkenning van dekwaliteit van de vluchtelingen aan personen van Guinese afkomst zich in dezelfde situatie als de aanvrager”*) en soms foutieve terminologie is opgesteld (*“het ministerie van Buitenlandse Zaken”* waar de Dienst Vreemdelingenzaken bedoeld wordt), kan de Raad enkel ingaan op hetgeen concreet en verstaanbaar gemotiveerd is. Het komt de Raad immers niet toe te speculeren over de mogelijke bedoeling van verzoeksters argumenten.

3.2. Verzoekster maakte geen melding van een herbesnijdenis op de DVZ. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst, *quod in casu*. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Daar waar verzoekster lijkt te stellen dat de Dienst

Vreemdelingenzaken een beperkte bevoegdheid uitoefent in het kader van het onderzoek van een asielaanvraag, werpt de Raad op dat dit verzoekster geenszins ontslaat van haar medewerkingsplicht en verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden bij de DVZ. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker er in het "voorafgaand advies" op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij *"nauwkeurig, maar in het kort"* de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen ontslaat de asielzoeker niet van zijn medewerkingsplicht en verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zeker deze elementen die de kern van zijn vervolging uitmaken. *In casu* is verzoekster gevlucht uit vrees voor een gedwongen herbesnijdenis. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoekster dit duidelijk gegeven niet heeft gemeld te meer nu dit uitdrukkelijk gevraagd werd *"Wat vreest u bij uw terugkeer in uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren?"*. Deze vragen zijn dermate duidelijk en eenvoudig dat verzoekster zich niet kan verschuilen achter haar geringe scholing, noch omdat ze haar vragenlijst niet in persoon heeft ingevuld of dat *"Dit werd gedaan door het personeel van het Bureau van buitenlanders die heeft als enige verantwoordelijk voor het typen en het meer was erg snel. Fouten van zijn kant zijn dus niet uitgesloten."*. Bovendien werden de verklaringen van verzoekster voorgelezen in het Malinke en verzoekster ondertekende het verslag ter goedkeuring en kon verzoekster wel antwoorden op moeilijkere vragen over haar reisweg en sprak ze uitvoerig over de smokkelaar en de stiefvader.

De vaststelling dat verzoekster initieel geen vrees voor herbesnijdenis aanvoert maakt dit achteraf toegevoegde asielmotief ongeloofwaardig.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

3.4. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.5. Waar verzoekster stelt dat *"Dat de aanvrager heeft geproduceerd de Belgische certificaat waaruit blijkt dat twee littekens van haar asielaanvraag als bewijs van zijn bereidheid tot samenwerking in de waarheid"*, stelt de Raad vast dat verzoekster – naast een geboorteakte van haar dochter en een document inzake haar lidmaatschap van GAMS – medisch bewijs bijbracht dat zijzelf een besnijdenis type 1 heeft ondergaan en haar dochter niet besneden werd. Noch de commissaris-generaal noch de Raad stelt deze documenten in vraag zodat verzoeksters verdere toelichtingen niet pertinent zijn.

3.6. Verzoekster brengt verder geen (verstaanbare) argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven

van enkele theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster toont haar identiteit niet aan, noch waar ze vandaan komt, noch wanneer ze naar Europa kwam en noch de bewering dat ze van het platteland kwam waar ze het land bewerkte. Verzoekster maakt haar voorgehouden profiel niet aannemelijk te meer nu ze niettegenstaande ze uit een conservatief milieu komt, en ze verklaart niet gehuwd te zijn terwijl ze al 20 jaar was (zie de informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verzoekster kan dan ook niet gevolgd worden dat ze ongehuwd is. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoekster voldoet hier geenszins aan.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster meent impliciet in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster meent *"De aanbevelingen van het CGVS toen hij zei "liet behoort nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat alle voorwaarden vervuld zijn om de overgang te voltooien en en laat het houden van parlementsverkiezingen in een vreedzame en constructieve klimaat" hebben geen invloed op het politieke leven in Guinee en dat ze ver van de werkelijkheid blijft dat Guinese bevolking dagelijks gezicht van hun eigen staat lijden het bewijs hierboven wordt voldoende en overvloedig verstrekt door de verschillende getuigenissen van de situatie in het land"*.

4.2. Verzoekster gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoeksters asielrelaas niet geloofwaardig is, kan zij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van haar relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. In zover verzoekster zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, dient verzoekster elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in haar land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoekster zich beroept op de algehele situatie, werkt zij dit middel niet voldoende uit en toont zij niet aan dat de situatie waarnaar zij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887). Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK